

ÎN CHEIERE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Ala Cobăneanu,
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Braga Constantin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către
Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate
cu Răspundere Limitată împotriva lui Braga Constantin cu privire la încasarea
sumeii neachitate pentru consumul de energie electrică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016

C O N S T A T Ă :

La data de 01 aprilie 2016, Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie”
S.R.L. a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva
pârîtului Braga Constantin cu privire la încasarea datoriei în mărime de 13251,46
lei.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, la data de 06 decembrie 2014,
urmare a unui control al rețelelor electrice, reprezentanții Î.C.S. „RED Union
Fenosa” S.A. au depistat că la locul de consum nr. 1005726 la adresa r-ul Ialoveni,
s. Ulmu au depistat conectare neautorizată la rețeaua de energie electrică.

În acest sens, în prezența pârîtului, a fost întocmit actul nr. C028026 din 06
decembrie 2014, prin care s-a constatat intervenție în schema de conectare a
echipamentului de evidență, prin întreruperea firului nul de la pilon pînă la borna a
3-a de intrare în contor, astfel că pârîtul consumă energie electrică fără evidența
acesteia prin echipamentul de măsurare.

Urmare acestora, la data de 15 decembrie 2014 a fost efectuată recalcularea
energiei electrice consumate pentru perioada 21.12.2013-06.12.2014, conform
sistemului pașal și înaintată factura spre plată.

Menționează reclamantul că astfel, pîrîrtul prin acțiunile sale a admis o faptă ilicită prin consumul fraudulos de energie electrică, fără contract, faptă care a adus un prejudiciu reclamantului.

Astfel, furnizorul a recalculat energia electrică consumată fraudulos de către pîrîrt, în adresa lui fiind remisă factura lunară de plată a energiei electrice consumată fraudulos în mărime de 13 251,46 lei, care urma a fi achitată de către pîrîrt pînă la 29 decembrie 2014.

Susține reclamantul că a expediat în adresa pîrîrtului mai multe reclamații în care s-a propus pîrîrtului să achite datoria, sau să întreprindă măsuri pentru soluționarea pe cale prejudiciară a litigiului.

Solicită, Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L. de a încasa din contul pîrîrtului Braga Constantin a sumei de 13 251,46 lei pentru energia electrică consumată neachitată și a cheltuielilor de judecată în mărime de 397,54 lei.:

Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 19 iulie 2016, instanța de judecată a admis integral acțiunea înaintată de Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L. către Braga Constantin Afanasie privind încasarea sumei neachitate pentru consumul energiei electrice și a încasat de la Braga Constantin Afanasie, născut la 07.04.1961, IDNP 0982407445827 în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, cu sediul în mun. Chișinău, str. A. Doga, nr. 4, IDNO 1014600043319, IBAN MD04VI0000002250303MDL, în B.C. „Victoriabank” S.A., suma de 13 251 lei 46 bani - cu titlu de datorie pentru energie electrică neachitată și suma de 397 lei 54 bani ca taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea menționată supra, la 15 august 2016, Braga Constantin a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Ialoveni din 19 iulie 2016, solicitând admiterea apelului cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, apelul depus de către Braga Constantin a fost respins, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 13 ianuarie 2017, Braga Constantin a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Ialoveni din 19 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, a fost contestată cu recurs de către Braga Constantin la 13 ianuarie 2017. Având în vedere că la materialele cauzei nu sunt anexate acte confirmative care să certifice data recepționării deciziei instanței de apel prin prisma art. 434 Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs declarat de către Braga Constantin, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de Braga Constantin, nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Braga Constantin ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Braga Constantin ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Braga Constantin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea